

porligt. Han svarede blot, at han var kommen dertil den foregaaende Aften over Milano, og han undgik at nævne Navnet paa den fredelige Hotel-Pension, han havde gemt sig i.

Og for nu at væрге sig mod yderligere Toldeftersyn spurgte han:

„Hvordan lever du selv? Du er jo gift, ikke sandt?“

„Kære, det veed du da! Med Nathalie Lund. Vi har allerede fire Poder. Fire Løveunger, der tilsammen vejer 62 Kilo. Efter seks Aars Ægteskab. Du maa indrømme, at vi har gjort vor Borgerpligt.“

Torben bevidnede ham sin Agtelse med en Hovedbøjning.

„Ja, min Kone fortjener virkelig Respekt. Jeg glæder mig til at forestille dig for hende. Et passioneret Fri-luftsmenneske ligesom jeg selv. Uforfalsket Natur. Ingen Korset-Deformitet, ingen løse Nyrer. Den 3die Februar Klokken 12¹⁵ arriverede vor sidste Unge med et stort Frydeskrig fra det Hinsidige, og den 25de samme Maaned havde min Kone Kufferterne pakket og var klar til Afgang med hele Flokken. Jeg tror, jeg kan sige, at det er noget af en Rekord.“

„Du ligger hernede med Familjen?“

„Ja, jeg rejser ligesom Kalifens Elefant med en Ammestue paa Ryggen. Egenlig skulde vi have været i San Remo, som vi plejer, men baade min Kone og jeg synes, at Luften er nok saa frisk her, mere ozonrig. Naturen er jo lige herlig allevegne, og det rejsende Publikum er